

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐξοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπήν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμήναιαν.

ΑΝΩΜΑΛΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΝ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ.

Ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενος παρ' ἡμῶν ὁ ἀγὼν μεταξύ τῶν ἀρτοποιῶν καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, περὶ τῆς διατιμῆσεως τοῦ πωλουμένου ἐν τῇ ἀγορᾷ ἄρτου καὶ αἱ μὲν ἀρχαὶ ἐπιμένουσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατιμῆσεως τῶν, οἱ δὲ ἀρτοποιοὶ διαμαρτύρονται κατ' αὐτῆς ὡς καταστρεπτικῆς, ἢ συζήτησις τοῦ ἀντικειμένου τούτου δέον νὰ ἐπασχολῆ τὸν ἐγγύριον τύπον, μέχρι τῆς ὀριστικῆς αὐτοῦ διακανονίσεως· ἢ περὶ αὐτὸ ἀμφιβολία οὐδέποτε εἶναι εὐεγέτημα διὰ τὸν τόπον καὶ δύναται ν' ἀποβῆ δημοσία συμφορά.

Ὁ ἐγγύριος τύπος δὲν παρεῖδε βεβαίως τὸ καθῆκον τοῦτο, συνεμερίσθη δὲ τὴν συγκίνησιν τοῦ κοινοῦ, τὴν ἐμπονηθεῖσαν εὐλόγως ἐκ τῆς ἐπανειλημμένης ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἐλλείψεως τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ἐν πολλοῖς παρεξέτραπεν εἰς ἀτοπίας αἵτινες ἐδύναντο νὰ ἔχωσι δεινὰς συνεπείας, διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν, ἐὰν τὸ πλῆθος ἐπίστευεν εἰς ὅλας τὰς κατὰ τῶν ἀρτοποιῶν κατηγορίας. Καιρὸς εἶναι φρονούμεν ἢ συζήτησις, τοῦλάχιστον ἐν τῷ τύπῳ, νὰ προσλάβῃ ἀπαθέστερον χαρακτῆρα καὶ τὰ πράγματα νὰ ἐξετασθῶσιν εἰς τὰς αἰτίας τῶν, ἵνα κατανοηθῶσι παρὰ πάντων ὀρθῶς, καὶ καταδειχθῆ πῶς ἔγκειτο ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ κακὸν τὸ χρηζὸν θεραπείας.

Οἱ ἀρτοποιοὶ παραπονοῦνται ἀφ' ἐνὸς μὲν κατὰ τῆς διατιμῆσεως ἐν γένει, ὡς περιορίζουσιν τὴν ἐλευθερίαν ἐνάσκειν τοῦ ἐπαγγέλματός τῶν ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ κατὰ τῆς εἰδικῆς διατιμῆσεως τοῦ ἄρτου τῶν τελευταίων ἡμερῶν, ὡς ζημιούσης αὐτοῦ· ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν. Καθ' ἡμᾶς ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον παράπονον τῶν, τὸ κατὰ τῶν διατιμῆσεων ἐν γένει, ἐστὶ βεβαίως εὐλόγον, ἴσως καὶ τὸ δεύτερον, τὸ κατὰ τῆς εἰδικῆς διατιμῆσεως τοῦ ἄρτου ἧτις ἔφερε τὴν συζήτησιν ταύτην εἰς τὸ μέσον τῆς κοινωνίας, νὰ μὴ ἦναι ἀβάσιμον.

Ἄλλ' ἐξετάσαμεν πρῶτον ἐν ἑκαστῷ χωριστᾷ πρὶν ἢ ἔλθωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα. Σήμερον βεβαίως ἡ ἀστυνομικὴ διατιμῆσις τῶν ὀνίων, ἧτις ἐπιτρέπεται ἀκόμη ὑπὸ τοῦ ἀγορανομικοῦ ἡμῶν νόμου, ἢ ἀκριβέστερον ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῆς τιμῆς αὐτῶν, λόγῳ δὴθεν δημοσίου συμφέροντος, εἶναι ἀνωμαλία τις εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐλευθέρως κινήσεως τῶν ἡμερῶν ἡμῶν καὶ ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῶν συμβάσεων, ἧτις ἀνεγνωρίσθη πλέον ἐν πᾶσι καὶ ἐξησφαλίσθη ὑπὸ θεμελιωδῶν νόμων. Τὸν θεσμόν τῶν διατιμῆσεων προεκάλεσαν εἰς ἀρχαιοτέρους χρόνους κοινωνικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ περιστάσεις δυστυχεῖς, αἵτινες εὐτυχῶς ἐξέλιπον ἤδη. Σήμερον, διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, τῆς εὐκόλου ἐπικοινωνίας, τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορικοῦ πνεύματος καὶ τῆς καταρτίσεως τῶν φραγμῶν, ἢ ἀγοραία τιμὴ τῶν πραγμάτων, ὅσακις εἰδικαὶ περιστάσεις δὲν περιορίζουσι τὸν ἐλευθερὸν διαγωνισμόν, ὀρίζεται δυνάμει τοῦ νόμου τῆς προσφοράς καὶ τῆς ζητήσεως καὶ οὐχὶ δυνάμει τῶν μάλλον ἢ ἥτιον αὐτογνωμόνων διατιμῆσεων τῆς ἀστυ-

νομικῆς ἀρχῆς. Ὅποταν ἡ τιμὴ τῶν ὀνίων ὀρίζεται ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συμβαίνει τὸ ἔτερον τῶν δύο τούτων ἢ ἡ ἀγοραία αὐτῶν τιμὴ ὑπάρχει πράγματι ὑποδεστέρα τῆς ἐπισήμου διατιμῆσεως, ἔνεκα λ. χ. τῆς ἐκπτώσεως τῆς τιμῆς τῆς ἀναγκαιούσης ὕλης πρὸς ἐξάσκεισιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος βιομηχανίας, ἢ τῆς χρήσεως ὀργάνων παραγωγικῶν ἐντελεστέραν, ἢ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀγορᾶς καὶ οὕτω ζημιοῦνται οἱ ἀναλωταί, ἢ ἡ πραγματικὴ τιμὴ εἶναι ἀνωτέρα τῆς ὑπὸ τῆς διατιμῆσεως ὀρισθείσης, καὶ ἔνεκα τούτων, οἱ πωληταὶ ἀναγκάζονται ἢ νὰ νοθεύωσι τὰ προϊόντα αὐτῶν, καταδολιεούμενοι τοῦ νόμου, ἢ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, ὡς ἐπιζήμιον ὡς ἐκ τούτου δὲ, ἢ ἐνδεῖα τῶν διατετιμημένων ὀνίων καθίσταται ἔτι μᾶλλον ἐπαισθητή. Ἡ κοινωνία δὲν ἔχει σήμερον πλέον ἀνάγκην τοιούτων προστατευτικῶν μέτρων, διὰ τοῦτο ἐν πολιταῖς πολιτείας τὸ σύστημα τῶν ἐπισήμων διατιμῆσεων νομοθετικῶς καταργήθη καὶ ὅπου τοῦτο νόμος ὑφίσταται ἔτι, ἀφῆθη διὰ τῆς ἀπραξίας ἐν ἀχρηστία.

Οἱ ἡμέτεροι ἀρτοποιοὶ ὅθεν δὲν ζητοῦσι τι ἀντιβαίνον εἰς τὸ κοινωνικὸν συμφέρον, ζητοῦντες νὰ ἔχωσι τελείαν ἐλευθερίαν περὶ τὴν ἐξάσκεισιν τῆς ἀρτοποιικῆς βιομηχανίας τῶν, ἧτις οὐδαμῶς διαφέρει πάσης ἄλλης βιομηχανίας, οὐδὲ μὲμψιμοιροῦντες κατὰ τῶν διατιμῆσεων, παραγνωρίζουσι τὰς ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας ἢ τὰ δόγματα αὐτῆς ἐκεῖνα αἵτινα ἔτυχον γενικῆς ἀναγνωρίσεως. Πρέπει ν' ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῆς πολιτείας καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἢ ἐλευθερία τῶν συναλλαγῶν, ἢ τὰς πιθανὰς καταχρήσεις περιστέλλουσι σήμερον, ὁ συναγωνισμὸς, ἢ εὐκόλος συγκοινωνία, τὸ κερδοσκοπικὸν πνεῦμα κτλ.

Τὰς ἀρχὰς ταύτας οὕτω τιθεμένας ἀπολύτως καὶ ἀσγέτως πρὸς ἐξαιρετικὰς τινὰς περιστάσεις, οὐδεὶς εἶναι διατεθειμένος ν' ἀμφισβητήσῃ ἢ ν' ἀρνηθῆ. Ἄλλ' ἂς ἐξετάσωμεν μήπως παρ' ἡμῶν τὴν ἰσορροπίαν τοῦ νόμου τῆς προσφοράς καὶ τῆς ζητήσεως διαταράσσουσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδιαιτέραι περιπτώσεις, ἐξασθενίζουσαι τὸν ἐλευθερὸν διαγωνισμόν καὶ δικαιολογεῖσαι μέχρι τινὸς τὴν ὑπαρξίν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐπισήμων διατιμῆσεων, ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Ἡ ἐλευθερία τῶν συμβάσεων καὶ τοῦ συναγωνισμοῦ ἐπιφέρει τὰ ἀρίστα αὐτῆς ἀποτελέσματα ἐπὶ πεδίου ἐντελῶς ἐλευθέρου, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ στάδιον δὲν εἶναι ἐλεύθερον καὶ μέχρισον γίνῃ τοιοῦτον ἢ ἐπίσημος διατιμῆσις τοῦ ἄρτου θέλει ἔχει δικαιολογητικὴν τινὰ βάσιν. Ὡς γνωστὸν, ἢ ἐγγύριος ἀλευροποιία προστατεύεται ἀποτελεσματικῶς ἐν τῷ πρὸς τὰ ἐξωτερικὰ ἀλευρα συναγωνισμῷ, διὰ δασμοῦ ἀποκλειόντος πᾶσαν εἰσαγωγὴν τοιούτων. Ἡ προστασία αὕτη, χορηγηθεῖσα πρὸς ζημίαν τοῦ ἐλληνικοῦ κοινοῦ, δικαιολογεῖ τὴν ἐπίσημον διατιμῆσιν τοῦ ἄρτου. Ἄφετε τὰ ἐξωτερικὰ ἀλευρα νὰ εἰσαχθῶσιν ἐλευθερᾷ, ἢ ὑπὸ δασμὸν ἀνάλογον τοῦ ἐπὶ τοῦ σίτου δασμοῦ, καὶ ὡς καταργασμένον αὐτοῦ εἶδος καὶ τότε ἢ ἐλευθερία τῆς ἀρτοποιίας ἂς ἀποκατασταθῇ τελεία ὡς πᾶσα ἄλλη βιομηχανία, καὶ μόνος ὁ

συναγωνισμὸς ἔστω ἐγγύριος κατὰ τῆς ὑπερμέτρου κερδοσκοπίας. Ἐν ὅσῳ ὅμως ἀποκλείεται τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀλλοδαπῶν ἀλεύρων καὶ παραδίδοτε ἡμᾶς εἰς τὴν θέλησιν τῆς ἐλληνικῆς ἀλευροποιίας, πρέπει νὰ ζητηθῶσιν ἀσφάλεια ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ, διὰ τῆς ἐπισήμου διακανονίσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου, τοῦ πρωτίστου τούτου στοιχείου τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως. Περιττὰ πάντη θὰ ἀποβῶσι καὶ διατιμῆσεις καὶ ἄλλα ἀστυνομικῆ πρόνοια, ὅποταν τὸ ἀλευρον γίνῃ ἐμπόρευμα ὑπὸ τὴν καθολικωτέραν ἔννοιαν τοῦ ἐμπορεύματος· εἶδος δηλονότι ἐλευθέρως παραγόμενον, εἰσαγόμενον, μεταπωλούμενον, κτλ. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ τοιοῦτον τὸ ἀλευρον καὶ καθέξῃ θέσιν ἐν μέσῳ τῶν ἄλλων ἐδωδύμων ἢ ὀνίων καὶ εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ μεγαλεμπόρου καὶ εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ μεταπράτου, πρέπει ν' ἀφεθῇ ἐλευθερία ἢ εἰσαγωγῆς του, καταργουμένου τοῦ προστατευτικοῦ τῆς ἐγγύριου ἀλευροποιίας δασμοῦ. Τότε οὐδεὶς ἐδύνατο νὰ παραπονεθῇ ἐπὶ τῇ τιμῇ τοῦ ἄρτου, ἐδύνατο δὲ προχεῖρας τὸ ἀπομονῶν νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνάγκας του προμηθευόμενον τὸ ἀλευρον ἐκ τοῦ γενικοῦ ἐμπορίου καὶ διὰ τοῦ πατροπαραδότου γνωστοῦ τρόπου μεταποιεῖν αὐτὸ εἰς ἄρτον.

Καὶ σήμερον πωλεῖται βεβαίως ἀλευρον εἰς τὴν ἀγορᾶν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀρχικῇ πηγῇ τοῦ προστατευμένου κατὰ παντὸς ἐξωτερικοῦ συναγωνισμοῦ καὶ συνταυτιζόμενον πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἀρτοποιίας, οὐδεμίαν δύναται νὰ παρέξῃ εὐκόλιαν, ἢ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀντίρροπον εἰς τὰς τιμὰς τοῦ ἄρτου, ἂς ἐν θαυμαστῇ ἀναλογίᾳ παρακολουθεῖ, διὰ λόγους εὐνοήτους.

Ὡς γνωστὸν, ὁ σίτος κατὰ τὸ ἐν ἰσχύει δασμολόγιον πληρῶναι δασμὸν κύριον καὶ προσθέτους δύο λεπτά καὶ 3/4 ὡς ἐγγίστα τοῦ λεπτοῦ κατ' ὄκαν, τὰ δὲ ἀλευρα λεπτά ὡς ἐγγίστα ἑνέα. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δεικνύουσιν ἐμφανῶς, διατὶ τὰ ἐξωτερικὰ ἀλευρα εἰσὶ τελείως ἀποκεκλεισμένα ἐκ τῶν ἀγορῶν ἡμῶν καὶ ἐπὶ τίσιν πρέπει νὰ παραπονεθῇ τὸ ἐλληνικὸν κοινόν. Καὶ τὸ νέον δασμολόγιον, οὐτινος ἢ ἐφαρμογὴ ἐπίκειται, δὲν ἀπεμακρύνθη, διὰ τὸ παρὸν τοῦλάχιστον, τῶν προστατευτικῶν τούτων ἀρχῶν τῆς ἐγγύριου βιομηχανίας· οὐχ' ἦτιον ὁ συντάκτης αὐτοῦ συνέειδεν τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπολανθάνον ἀπομονῶν καὶ ἐπειράθη τὴν βαθμιαίαν αὐτοῦ ἀσπίδα, ἀλλὰ μόλις μετὰ τέσσαρα ἔτη ἀποκαθίστησιν οὐχὶ τελείαν ἀναλογίαν δασμοῦ σίτου καὶ ἀλεύρου, ἀλλὰ μετριασμόν τινὰ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τοῦ τελυταίου τούτου, ὅστις καθ' ἡμᾶς δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ οὐδὲ καὶ τότε τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀλλοδαπῶν ἀλεύρων.

Ἄλλ' ἴσως τις ἀντιτάξῃ εἰς ταῦτα ὅτι ἀρκεῖ ὁ συναγωνισμὸς τῶν ἐγγύριων τῆς ἀλευροποιίας καταστημάτων, νὰ ἡματαιώσῃ τὴν ὑπερμέτρον κερδοσκοπίαν. Νομίζωμεν ὅτι οὗτος δὲν ἀρκεῖ, διότι ὅποταν καὶ ἐν καλῇ πίστει καὶ μακρὰν πάσης συνενωθήσεως ἐργάζονται καὶ παράγουσι τὰ ἐγγύρια βιομηχανικὰ καταστήματα, τὸ κοινόν, ὑπὸ τὸ προστατευτικὸν σύστημα, δὲν δύναται νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν εὐεργετημάτων ἐκείνων αἵτινα συνεχῶς τὸ μέγα ἐμπόριον τοῦ κόσμου παρέχει

πολλάκις ἀκούσιως του, ἐκ περιστάσεων ἀπροβλέπτων, ἢ πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιχειρήσων ζημιῶν.

Ἡ προστασία τῆς ἐγγχωρίου ἀλευροποιτικῆς βιομηχανίας ἐγένετο ἴσως καταθλιπτικὴ εἰς τὸ κοινόν, διότι αὕτη ἀφορᾷ εἰς ἀντικείμενον πρωτίστης ἀνάγκης· ἐὰν δὲ ἐχρηζέτο ἐπὶ τοῦ προκειμένου προστασία τις, οὕτη εἶδει νὰ χορηγηθῆ ὑπὲρ τῆς ἀνεταπέρας προμηθείας τῆς κυρίας τροφῆς τοῦ πτωχοῦ καὶ τῆς τῶν τέκνων του.

Ἡ ἐπίσημος προστασία τῆς βιομηχανίας ὀλίγου ἔχει σήμερον ὑπὲρ αὐτῆς ἀπολογητὰς ἐκ τῶν δημοσολόγων, καὶ ὀλίγα ὑπὲρ αὐτῆς στήριγματα ἐκ τῆς ἐπιστήμης· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων εἰναις ἀκόμη καὶ σήμερον φρονοῦσιν ὅτι ἡ ἐγγχωρίς βιομηχανία δέον, διὰ προστατευτικῶν θεσμῶν, νὰ κηδεμονεύεται ὑπὸ τῆς πολιτείας, οὐδὲ εἰς ἐτόιμην νὰ ὑποστηρίξη ὅτι βιομηχανία ἀφορῶσα εἰς ἀντικείμενον πρωτίστης ἀνάγκης, ὡς ὁ ἄρτος, δικαιούται κατὰ τινὰ τρόπον εἰς προστασίαν ἐπίσημον· διότι τοιοῦτον τι ἤθελεν εἶσθαι τ' αὐτὸ, ὡς ν' ἀφείρητο ὁ ἄρτος τοῦ πτωχοῦ ἀικογενειάρχου ἐξ αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων του κατὰ λόγον τῆς παρεχόμενης εἰς τὰ εὐνοούμενα κατστήματα προστασίας. Οὐδ' ἡ κοινὴ συνειδήσις τῶν ἀνθρώπων ἐὰν ἦτο μᾶλλον πεφωτισμένη, θὰ εἶδον ποτὲ ν' ἀνεχθῆ, ὅπως γάρη τῆς προστασίας ἐνός μύλου, ὁ πτωχὸς λαὸς πρέπει νὰ φάγη ὀλιγώτερον. Καὶ ἐντούτοις παρ' ἡμῶν τὸ τοιοῦτον κακὸν δὲν εἶναι ἀγνωστον. Τὴν προστασίαν ὡρισμένων τινῶν βιομηχανιῶν δυνάμεθα νὰ ἐνοήσωμεν, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ ἐνοήσωμεν προστασίαν βιομηχανίας ἀφορώσης εἰς τὸν ἄρτον καὶ ἀποκλείουσαν τὴν πτωχὴν τάξιν τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν εὐεργετημάτων τοῦ μεγάλου διαγωνισμοῦ.

Ἐν τούτῳ ἐγκτεταί νομίζομεν τὸ ἄσιπον, καὶ τούτο τὸ ἄσιπον δέον νὰ καταπολεμηθῆ ὑπὸ τῶν ἀτόμων καὶ τῆς δημοσιογραφίας. Ἐἰς τὸν ἡμέτερον ἰδίᾳ Δημοτικὸν Σύλλογον, ἡμετέραν καὶ ζητήματος τούτου καὶ ἡ διαφώτισις αὐτοῦ καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη, πρόκειται ἀναπόφευκτον αὐτοῦ καθῆκον, ὅπερ δὲν πρέπει νὰ παραβλέψη ἐπὶ πλέον.

Εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον παρατηρεῖται κοί ἄλλη τις ἀνωμαλία, ἐνώπιον τῆς ὁποίας θέλουσιν προκύπτει πάντοτε πᾶσαι αἱ ἀστυνομικαὶ ἐνέργειαι. Παρ' ἡμῶν ὁ μὲν ἄρτος ὑπόκειται, δυνάμει τοῦ ἀγορανομικοῦ νόμου, εἰς ἐπίσημον διατίμησιν, τ' ἄλλωρα ὅμως οὐχί· ἐν τῇ πράξει δὲ συμβαίνει τρῦτο· τινὲς τῶν ἀρτοποιῶν εἰσι καὶ μεγάλοι ἀλευροποιοί, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει οὗτοι ἠναγκασμένοι νὰ υποκλύσων εἰς τὴν διατίμησιν τοῦ ἄρτου, εἴτε ὑφίστανται κατ' ἔμμεσον τινὰ τρόπον διατίμησιν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλεύρου, εἴτε θέλοντες νὰ ὑπερτιμῶσιν τὸν ἄρτον ὑπερτιμῶσι τ' ἄλλωρα καὶ κάμπουσιν οὕτω τὰς ἀρχὰς εἰς τὴν ἑαυτῶν θέλῃσιν. Πλὴν δὲ τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἐργαστασάρχαι μόνον ἀλευροποιοί, οἵτινες μὴ ὑποκείμενοι ὡς πρὸς τὸ πρῶτον τῆς βιομηχανίας τῶν εἰς οὐδεμίαν διατίμησιν, οὐδ' εἰς τὰς ἰδιοτρόπους τῆς ἐμπορίας διακυμάνσεις τῶν τιμῶν, ὡς ἐκ τῆς προστασίας ἢ ἀπολαμβάνουσιν, αὐτοὶ αὐθακᾶτως ὀρίζουσι τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου, προσδιορίζοντες τὰς τιμὰς τοῦ ἀλεύρου. Πλησίον τῶν δύο τούτων τάξεων βιομηχανῶν, ὑπάρχει καὶ μέγας ἀριθμὸς μικρῶν ἀρτοποιῶν, οἵτινες προμηθεύμενοι ἐκάστοτε ἐν μικρῷ τὰ ἄλλωρα ὑπὸ τῶν πρώτων, μεταποιοῦσιν αὐτὰ εἰς ἄρτον κατὰ τὴν ἀπλουτέραν μέθοδον καὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπίσημον διατίμησιν ὡς ἀφορᾷ τοῦ ἄρτου εὐς παράγουσιν. Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ εἰσι συνήθως τὰ οἰκτρότερα θύματα τῶν ἀστυνομικῶν διατιμήσεων, διότι πολλάκις τὰ μὲν ἄλλωρα ἀγοραζουσιν εἰς τιμὰς δυσαναλόγους πρὸς τὴν τρέχουσαν τοῦ σίτου τιμὴν, αἱ δὲ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου ὀρίζουσι, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν νόμων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τοῦ σίτου τιμῶν· καὶ αὐταὶ αἱ ἀρχαὶ πολλάκις ἀνεγνώρισαν τὴν δυσχέρειαν τῆς θέσεως τῶν μικρῶν τούτων βιομηχανῶν καὶ ἐδείχθησαν πρὸς αὐτοὺς ἐπιεικεῖς

περὶ τὴν τήρησιν τῶν δικαιοτήτων.

Αἱ ἀνωμαλίαι αὗται δέον νὰ ἐκλείψωσι νομοθετικῶς καὶ μέχρι οὗ τούτο γίνη δυνατόν, αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ καθῆκον ἔχουσι νὰ καθιστῶσιν ἤτιον ἐπαχθῆ τὴν τσαύτην κατάστασιν, δι' ὧν μέσων αὐταὶ γνωρίζουσι.

Κατὰ τὴν γνώμην λοιπὸν ἡμῶν, πάντα τὰ ἄσιπα τῶν ἐπίσημων δικαιοτήσεων καὶ πάντα τὰ παράπονα τοῦ κοινῶν κατὰ τῶν ἀρτοποιῶν καὶ τούτων κατὰ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν παύουσιν, ἐὰν ὅφ' εὐδὴ μὲν κατηργηθῆ πᾶσα ἐπίσημος διατίμησις τοῦ ἄρτου καὶ ἀφείρη ἐλεύθερον τὸ στάδιον τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθέρας συναλλαγῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ δασμοῦ τῶν ἀλεύρων γίνη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δασμοῦ τῶν σίτων καὶ μόνον κατὰ τὰ ἡμῶν ἀνώτερος τούτου. Τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην ὑποβάλλομεν εἰς τὴν μελέτην τοῦ ἐμπορικοῦ Συλλόγου καὶ εἰς τὴν περωτισμένην συζήτησιν τοῦ ἐγγχωρίου τύπου, εὐτυχεῖς δὲ θὰ λογισθῶμεν ἐὰν δώσωμεν ἀφορμὴν εἰς συζήτησιν σοβαρὰν τοῦ θέματος καὶ περιστροφόμενῃν ὑπεράνω τῶν προσωπικῶν αἰτιάσεων καὶ τῶν ἀκαίρων ἀντεγκλίσεων.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ νομοθετικὴ διευθέτησις τοῦ ζητήματος δεῖται χρόνου πολλοῦ, ἡ δὲ παρ' ἡμῶν μεταξὺ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀρτοποιῶν σύγκρουσις ὑφίσταται πάντοτε καὶ ἴσως ἐγκυμονεῖ ἀταξίαις ἀξιοθρηνήτους, κρίνομεν καθῆκον ἡμῶν νὰ συστήσωμεν τὴν ὅσον εἶον τε ταχεῖαν συνενόησιν, ἵνα ἐπέλθῃ ἡ εὐκταία ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀρμονία καὶ νὰ ὑποδείξωμεν λύσιν τινὰ τῆς περιπλοκῆς. Ὡς γνωστόν, ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἐπιμένει θεωροῦσα τὴν διατίμησιν τῆς δικαιοτάτην καὶ συμφωνοῦσα πρὸς τὰς τρεχούσας τιμὰς τοῦ σίτου, τούναντίον δ' αἱ ἀρτοποιοὶ ἐξαιστάνται κατ' αὐτῆς καὶ διὰ παντὸς τράπου ζητοῦσι ν' ἀποφύγωσι τὰς ἐπιζητίους, κατ' αὐτοὺς, συνεπείας τῆς. Ἐκατέρωθεν δὲν φοινοῦνται σημεῖα ὑπεχωρήσεως καὶ ἐνταῦθα ὁ ἄρτος ἐν τῇ ἀγορᾷ σπαθίλει, πολλάκις ὁ ἐργατικὸς πλοῦτος μετὰ δυσκολίας εὐρίσκει ὑπερτιμημένον ἄρτον, ἡ ποιότης αὐτοῦ δὲν εἶναι πάντοτε ἀμεμπτος καὶ ὁ κοινὸς ἐρεθισμὸς καθ' ἑκάστην αὐτῶν πλειότερον καὶ δυνατόν, ὑποκαίόμενος ἡμέραν τινὰ ἐπιτηδεύει, νὰ παρεκτραπῆ εἰς ἐνόμους ἐκδηλώσεις. Οὐδεὶς πρέπει νὰ ἐπιθυμῆ τοιαύτην κατάστασιν καὶ πάντες νὰ φοβώμεθα τὰς συνεπείας αὐτῆς. Διὰ τούτο φρονούμεν ὅτι αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ δέον ν' ἀναθέσωσιν εἰς ἐπιτροπείαν πολιτῶν ἐμπνεόντων πᾶσαν πίστιν τὴν λύσιν τῆς περιπλοκῆς· πολυμελὲς ἐπιτροπὴ ἐξ εἰδημόνων ἢ ἀκούσῃ τὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου παράπονα τῶν ἀρτοποιῶν, καὶ τὰς παρατηρήσεις τῆς ἀστυνομίας· ἢ καμῆ προχέουσα δοκιμὰς καὶ ἄλλο ὄριση τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου κατὰ τὸ δίκαιον. Ἡ παράταξις τῆς ἀνωμάλου ταύτης καταστάσεως ἐμπνεῖ εὐλόγους φόβους, ἐνέχει δὲ κινδύνους διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ δέον ν' ἀρθῆ ὡς ὀλίγοντα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ ἐπίσημος ἀναγγελία ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ ἐν Πελοποννήσῳ χάραξις δύο μεγάλων ἐθνικῶν ὁδῶν, ὑπέμνησεν εἰς ὅλους ἡμᾶς ἐνταῦθα ἄλλο παρόμοιον ἔργον, ὅπερ πρὸ χρόνων κείται ἡμετέλης καὶ ἀναμένει εἰς μάτην τὴν ἐκ τῶν ἄνω ὀθησιν. Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ ἡμετέρα πόλις δὲν ἐγένετο ἀκόμη δυνατόν νὰ συγκοινωνήσῃ δι' ἀμαξίτης ὁδοῦ πρὸς τὸ Αἴγιον, μ' ὅλον ὅτι αἱ πόλεις αὗται καὶ παράκεινται καὶ πρὸς ποικίλας διατελοῦσι πρὸς ἀλλήλας σχέσεις. Εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἐντροπὴ νὰ διανύωμεν ἀκόμη τὴν μεταξὺ Αἰγίου καὶ Πατρῶν ὁδὸν ἐπὶ ὑποζυγίου καὶ καθ' ὅλους ἐκείνους τοὺς ὅρους καθ' οὓς ἐταξείδευον οἱ τῆς παρελθούσης γενεᾶς, εἰ καὶ τόσα ἐδαπανήθησαν μέχρι τούδε ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ὁδοποιίας καὶ τόσα συνεισύνεγκον εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς οἱ φορολογούμενοι ἀμφοτέρων τούτων τῶν πόλεων. Τὸ χειρότερον ἐπὶ τοῦ προ-

κειμένου ἐστίν ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ ὁδὸς αὕτη ἔχει συντελεσθεῖ πρὸ πολλοῦ, τὸ ἀνεκτέλεστον δὲ ἐνός μόνου αὐτῆς τμήματος, τοῦ ἀπὸ Σεληνούτου μέχρι Ψαθοπόργου, ἐμποδίζει τὴν συγκοινωνίαν τῶν ἀνω εἰρημένων δύο πόλεων, διότι καὶ ἀπὸ Πατρῶν μέγα τμήμα τῆς ὁδοῦ ταύτης συντελεσθῆ ἤδη, καὶ ἀπὸ Αἰγίου ἕτερον ἀναμένει τετελεσμένον. Καὶ τοῦ τμήματος ὅμως ἐκείνου ἄπασα ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία ἐγένετο ἤδη καὶ ὑπεβλήθη πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον, ὅπερ ὅμως δὲν κυδύοικεν ἀκόμη νὰ διατάξῃ τὴν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκθεσιν τοῦ ἔργου. Ἐντούτοις πολὺ παρῆλθεν ἔκτοτε χρόνος καὶ μάτην ἀναμένουσιν οἱ κάτοικοι δύο πολυαριθμῶν ἐπαρχιῶν τὴν συντέλεσιν ἔργου χορηγησάτου εἰς τὴν ἀνάπτυσίν των. Ἐντούτω δὲ τῷ μεταξὺ, οὐδεὶς ἂν ὑπαρχούσης ὁδοεπιστάσεως τοῦ τετελεσμένου μέρους τῆς ὁδοῦ, αὕτη ὁδοεπιστάσις φθαίρεται καὶ πρὶν ἢ συντελεσθῆ τὸ ἀνεκτέλεστον αὐτῆς τμήμα, θὰ ἔχη ἴσως ἀνάγκην σπουδαίας ἐπισκευῆς. Παρακαλοῦμεν τὸ ὑπουργεῖον ἐξ ὀνόματος μεγάλης μερίδος φορολογουμένων, ὅπως διατάξῃ ὅσον ἐνεστι τάχιον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπολειπομένου τμήματος τῆς ἐντεύθεν εἰς Αἴγιον ὁδοῦ, ἵνα γνωρίσωμεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα τὰ ἀγαθὰ τῆς ὁδοποιίας, ἅτινα, ὡς λέγεται, τόσον ἀφθόνως ἐπεχύθησαν καθ' ὅλον τὸ λοιπὸν Κράτος καὶ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὸ ἐγκαύχημα τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως.

— Βίς ὅλας τὰς πρωτεύουσας τῶν νομῶν καὶ πολλῶν ἐπαρχιῶν δημοσιεύονται ἐν ταῖς τοπικαῖς ἐφημερίαις εἰδοποιήσεις καθιστῶσαι ἐνημέρους τοὺς πολίτας περὶ ἐνάρξεως προθεσμίων πρὸς ἐπιχειρήσιν ἐνόμων τινῶν πράξεων, πρὸς ὑποβολὴν ἐνστάσεων κατὰ φορολογικῶν πινάκων, κατ' ἀπογραφῶν στρατιωτικῶν κτλ. ἵνα μὴ οἱ ἀπλούστεροι τῶν πολιτῶν πίπτουσιν εἰς παγίδα, ἐξ ἀγνοίας τῶν ὁρισμῶν τῶν διαθεμένων νόμων, ἐπὶ ἐνασκῶσι ἐγκαθίρωσι τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματά των καὶ ἐπιβάλλωσιν ἐμπροθέσμως τὰς ἐνστάσεις των. Παρ' ἡμῶν οὐδέποτε δημοσιεύονται παρόμοιαι εἰδοποιήσεις, διὰ τούτο συχνότερον οἱ πολῖται ὑφίστανται τὰς συνεπείας τῆς ἀγνοίας των, πῶλλάκις δὲ διὰ τὴν ἀπρακτον παρέλευσιν προθεσμίας τινῆς, μεγάλα προσεγένοντο ἀδίκαια εἰς ἄτομα καὶ οἰκογενεῖας. Τὸ καθῆκον τῶν τοιούτων γνωστοποιήσεων ἀνήκει εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, εἰς δὲ τὰς τοπικὰς ἐφημερίδας ἐπιβάλλεται ἡ δωρεάν δημοσίευσίς των. Ἡμεῖς, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι θεοδάλως συναδελφοί, ἐσμὲν διατεθειμένοι νὰ χορηγῶμεν τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην δωρεάν πρὸς τὸ κοινόν, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδέποτε οἱ ἀρμόδιοι ἐσκεφθησαν νὰ μᾶς ἐξαποστελώσιν παρομοίας γνωστοποιήσεις· ἐντούτοις ἐλπίζομεν ὅτι μετὰ τὴν ὑπόμνησιν ταύτην δὲν θὰ παραλείπωσιν εἰς τὸ ἐξῆς τὸ καθῆκον τούτο.

κ — Ἡ κατὰ τὴν παρελθούσαν δευτέραν δοθεῖσα μουσικὴ ἐσπερὶς ἐν τῷ ἐνταῦθα δημοτικῷ θεάτρῳ ὑπὸ τοῦ κ. Ἰ. Ὀλσταίν, συνεκάλεσεν ἐκλεκτὴν μερίδα ἐκ τῶν παρ' ἡμῶν φιλομούσων καὶ ἀρίστην ἐνεποίησεν ἐντύπων εἰς τοὺς παρευρεθέντας. Ὁ κ. Ὀλσταίν ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν κατεκλήλει τὴν ἀκοήν τῶν ἀκρατῶν τοῦ διὰ τοῦ ὑπὸ τῶν δεξιοτάτων αὐτοῦ χειρῶν ζωηρονομένου κλειδοκυμβάλου του, ἀφθόνους δὲ συνεκόμισε τὰς ἐπιδοκιμασίας καὶ τὰς ἐπευφημίας τῶν εἰδημόνων. Ἡ ἀκρίβεια μεθ' ἧς ἐξετέλεσε τὰ δυσχερέστατα μέλη τῆς κλασικῆς μουσικῆς, ἡ θαυμαστὴ εὐχέρεια περὶ τὸν χειρισμὸν τοῦ ὄργανου καὶ ἡ ἔκφρασις τῆς ἐκτελέσεως, ἐδικαίωσαν καὶ παρ' ἡμῶν τὴν φήμην ἧς πανταχοῦ ἀπολαύει ὁ κ. Ὀλσταίν ὡς ἀριστος κλειδοκυμβαλιστῆς καὶ ὡς διαπρεπῆς μουσικοδιδάσκαλος. Μεθ' ἡμᾶς τὴν ἐξειδικασμένην τέχνην τοῦ κ. Ὀλσταίν θὰ θαυμάσωμεν ἡ Ζάκυνθος πρῶτον, ὅπου ἀπὸ χθὲς μετέβη πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ κατόπιν ἡ Κέρκυρα, ἐσμὲν δὲ βέβαιοι ὅτι καὶ παρὰ τῷ κοινῷ ἀμφοτέρων τούτων τῶν φιλομούσων πόλεων τῆς αὐτῆς θέλει τύχει ἐκτιμῆσεως καὶ ὑποδοχῆς καὶ οἷας ἐμπρέπει εἰς τὴν

έξοχον τέχνην του.

— Η ημετέρα άστυνομία διά διακρυφείας της έγκριθείσης και παρά της προϊσταμένης διοικητικής άρχης, ώρισεν όσον υίόν τε άκριβώς διατίμησιν πής δι' άμαζών παρεχομένης τῷ κοινῷ υπηρεσίας, και προσεκάλεσε τους άμαξηλάτας να συμμορφωθώσι πρὸς τὰς διατάξεις της: Κατ' αὐτάς τὸ άγώγιον άμαζών δι' έπισκέψεις ἢ έργασίαν έντός της πόλεως, ἢ πρὸς μετάβασιν εἰς τὰς πέριξ αὐτῆς έξοχὰς και χωρίδια ώρισθη εἰς δραχ. ν. τρεῖς και ἡμίσεα καθ' ώραν. Διά χρονικὸν διάστημα έλασσον τῆς ώρας ἢ πληρωμὴ θέλει γίνεσθαι αναλόγως τῆς άνω τιμῆς. Ἄν όμως τὸ χρονικὸν διάστημα υπερβῆ τὴν ώραν τότε μέχρι μὲν δύο ώρων, θέλουν πληρωνεσθαι έν δὲω δραχμαὶ πέντε, πέραν δὲ τοῦ διώρου διαστήματος δι' έκάστην ώραν προστίθενται δραχμαὶ δύο. Ἐν τῇ αὐτῇ διακρυφεί εἰρίζονται εἰδικῶς αἱ τιμαὶ τοῦ άγωγίου άμαζών διά χωρία και θέσεις μάλλον άπομακρυσμένας τῆς πόλεως, οἷον Μιντιλόγλι, Ἄγιον Βασίλειον κ.λ. Διά κηδείας, ἂν μὲν ἡ διάρκεια αὐτῶν δέν υπερβαίη τὴν μίαν και ἡμίσειαν ώραν, θέλουν πληρωνεσθαι έκάστη άμάξη δραχ. τέσσαρες, έν περιπτώσει δὲ καθ' ἡ ἡθελον διαρκῆ περισσότερον, τότε δι' έκάστην πρόσθετον ώραν προστίθενται δραχμαὶ δύο. Κατὰ τὴν άστυνομικὴν διάταξιν οὐδεὶς άμαξηλάτης δύναται ν' άρνηθῆ, καθ' ἡν στιγμὴν ἡθελε ζητηθῆ, τὴν διά τῆς άμάξης του υπηρεσίαν δι' οἷον δήποτε λόγον και ἰδίως ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι τὴν ζητούμενην άμαξὴν ἔχει επισθῶσει εἰς άλλον, διότι έν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ τὴν ἔχη εἰς τὸν σταθλον του. Ἐκαστὸς τέλος άμαξηλάτης ὀφείλει νὰ τηρῆ πάντοτε αντίτυπον τῆς περὶ διατίμησης των άγωγιῶν άστυνομικῆς διατάξεως προσκεκολλημένον ἐπὶ λευκοσίδηρου, ὅστις πρέπει νὰ ἦναι τοποθετημένος εἰς μέρος καταφανὲς έντός τῆς άμάξης πρὸς ὀδηγίαν των ἐπιβατῶν. Οἷας και ἂν ἔχη τις ἰδέας περὶ ελευθεροῦ συναγωνισμοῦ και ελευθερίας των συμβάσεων, δέν δύναται νὰ μὴ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ άστυνομικὴ αὐτῆ διατίμησις ἦτο αναγκαιοτάτη παρ' ἡμῖν, ὅτι δέν τὴν προσεκάλεσαν καταχρήσεις μέγισται ἐκ μέρους των άμαξηλατῶν και ὅτι δι' αὐτῆς ἡ ημετέρα άστυνομία δέν παρέχει πολυτίμον εἰς τὴν κοινωvίαν υπηρεσίαν.

— Τὴν παρελθούσαν δευτέραν δικασθέντες ένώπιον τοῦ δικαστηρίου των ένταῦθα Πλημμελειοδικῶν δέκα και ἑξ κρεσπῶλαι, έν οἷς και τις ἐκ των κ. Δημοτικῶν συμβούλων, ἐπὶ τῇ παρ' αὐτῶν γενομένη πρό τινας άπεργίαν, καταδικάσθησαν εἰς δεκαήμερον φυλάκισιν. Δικαίως και ἡ καταδίκη αὐτῆ ἐλογίσθη ὡς αγαθὸν σύμπτωμα τῆς νέας κοινωνικῆς καταστάσεως ἢ ἐγκαινίζει ἡ νοήμων και φιλοτίμος ἡμῶν άστυνομία, δικαίως δ' ἐπεκροτήθη παρὰ πάντων ἐκείνων οἷτινες τὴν ἰσχὺν των νόμων, και τὴν γενικὴν αὐτῶν ἐφαρμογὴν λογιζονται ὡς μόνην άγκυραν τῆς κοινωvίας. Τὸ ἐφ' ἡμῖν ἀπο καιροῦ μετ' ἀνεκφράστου εὐχαριστήσεως παρακολουθοῦμεν τὴν λελογισμένην και εὐσυνείδητον έργασίαν τῆς ημετέρας άστυνομίας και ἀληθῆ αισθανόμεθα χαρὰν βλέποντες αὐτὴν τρεπομένην δοκιμαίαι περισσότερο τὴν μόνην ὁδὸν τὴν άγούσαν εἰς τὴν εὐνομίαν και τὴν τάξιν, πεπεισμεθα δὲ ὅτι και πάντες οἱ ἡμέτεροι φιλόνομοι συμπολίται, μετὰ τοῦ αὐτοῦ ένδ' αφερόντος παρακολουθοῦντες τὴν παρ' ἡμῖν άστυνομικὴν έργασίαν, τὴν αὐτὴν μεθ' ἡμῶν αισθάνονται εὐχαρίστησιν παρατηροῦντες ὅτι και έν τούτῳ ἐγκατελείφθη ἡ πεπατημένη, ἥτις ἦγεν εἰς τὴν κατάχρησιν και τὴν διαφθορὰν των ἡθῶν τοῦ τόπου.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα γενομένων των άρχαιρεσιῶν τοῦ ένταῦθα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν «Ἐρμῆς» ἀνεδείχθησαν πρόεδρος μὲν αὐτοῦ και αὐτὸς ὁ κ. Διονύσιος Στάμος, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ν. Πάνος και ταμίας ὁ κ. Κλέαρχος Παπαθεοδώρου.

— Εὐχαρίστως παρετήρησαμεν ὅτι ὅσα ἐγράψαμεν έν τινι προηγουμένῳ φύλλῳ τοῦ «Φορολογουμένου» περὶ τοῦ άρχαίου ένταῦθα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου δέν ἀπέβησαν εἰς μάτην. Πολλοὶ των

παρ' ἡμῖν νεωτέρων ἐμπόρων, λαθόντες ἀφορμὴν ἐκ των ἐκτεθέντων περὶ τοῦ σωματείου τούτου, ἐκρίναν ὀρθῶς περὶ τῆς ἀποστολῆς και των άναγκῶν του και ἔσπευσαν νὰ γίνωσι μέλη αὐτοῦ, νέαν πικρατόγοντες ζώην εἰς τὴν ἐνεργείαν του. Τοῦτο εἶναι μία εἰς ἀπόδειξιν ὅτι ἡ ἐμπορικὴ ένταῦθα τάξις πολλὰ ἀπεκδέχεται ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου ἐκ τῆς ὑπάρξεως και τῆς ἰσχύος Σωματείου, ὅπερ ἔδειξε μέχρι τοῦδε ὅτι δέν ὑφίσταται παρ' ἡμῖν εἰς μάτην.

— Καταγγέλλεται ἡμῖν ὅτι οἱ ἔχοντες τὴν διαχείρισιν τοῦ ένταῦθα Νεκροταφείου τῆς Ἄγιας Παρασκευῆς ζητοῦσιν ένίστε νὰ ὠφεληθῶσι ποιούμενοι κατάχρησιν τῆς θέσεως των. Βίβον ἡμῖν ὅτι πολλὰκις ζητεῖται ἀμοιβὴ ἵνα χορηγηθῆ πρὸς ταφὴν θέσις καλλητέρα και οὕτω πλὴν τῆς διακρίσεως των τάφων ἥτις ἀπ' άρχῆς ἐγένετο πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἰδίου νεκροταφείου, καθιερώθη ἤδη και νέα πρὸς ὄφελος των διαχειριστῶν αὐτοῦ, ὅπερ δέον νὰ λείψῃ.

— Ἀνακοινούται ἡμῖν παρ' ἀνδρὸς εἰδήμονος ὅτι ἡ ἐπίσημος διατίμησις των άγωγιῶν, περὶ ἧς ἀνωτέρω, ὤρισε τὰς τιμὰς κατὰ πολὺ ἀνωτέρας τοῦ δικαίου και εὐλόγου μέτρου, και κατέστησε συνεπῶς τὰς άμάξας ἀπρσίτους εἰς μεγάλην τάξιν ἀνθρώπων. Ἄγώγιον τριῶν και ἡμισείας νέας δραχμῆς καθ' ώραν, ὁπόταν εἰς τὸ καθ' ώραν άγώγιον περιλαμβάνηται και ἡ διαδρομὴ εἰς τὰς πλησιοχώρας έξοχὰς κ.λ. εἶναι τιμὴ υπερβολικὴ, ἥτις δέν ἀπαντᾶται ἀλλαγῶν και εἰς πόλεις ὡς ἡμετέρα κατὰ τὴν ἔλτασιν και τὸν πληθυσμὸν. Προσέτι ὁ αὐτὸς παρατηρεῖ ἡμῖν ὅτι ἡ άστυνομικὴ διατίμησις δέν ὀρίζει ποσὸς τίμημα άγωγιῶν πρὸς μετάβασιν ἀπὸ ἐνὸς εἰς ὁποιοῦδήποτε άλλο σημειον τῆς πόλεως, ὑπηρεσία συνεθεστῆται ἀμοιβαίην πανταχοῦ κατ' ἀποκοπὴν και ἀνευ διακρίσεως ἀποστάσεως (COURSE). Συνιστῶμεν ὅθεν και ἡμεῖς τὴν ἀναθεώρησιν τῆς διατίμησης ταύτης και ἐλπίζομεν ὅτι ὀρθότεραι σκέψεις θὰ κανόνισωσι και τοῦτο εὐλογώτερον.

— Σὺν τῇ κάτωθι δημοσίευμένῃ εἰδοποιήσει τοῦ γραφείου τοῦ Ἄ ένταῦθα γυμνασίου περὶ δημοσιῶν ἐξετάσεων των μαθητῶν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου εἰς τὴν γυμναστικὴν, ὑπομνήσκομεν και ἡμεῖς τὴν τελετὴν ταύτην τὸ πρῶτον ἤδη τελουμένην παρ' ἡμῖν και προτρέπομεν νὰ παρευρεθῶσιν εἰς αὐτὴν πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐνισχύσωσι τὴν ἡμετέραν νεολαίαν εἰς τὸ χρησιμώτατον ἐκεῖνο μάθημα και νὰ συντελέσωσιν διά τῆς ἐμψυχώσεως των εἰς τὴν γενίκευσιν αὐτοῦ. Τὸ γυμναστήριον εὐρῆται κατὰ τὴν ὁδὸν Καλαβρύτων παρὰ τὴν μεγάλην οἰκίαν τοῦ κ. Π. Δριβελλοπούλου.

— Τὸ ὑπουργεῖον των ἐσωτερικῶν, πρὸς ὃ οἱ ένταῦθα ἀρτοποιοὶ ἀνηνέχθησαν προφορικῶς και ἐγγράφως, παραπονόμενοι κατὰ τῆς άστυνομικῆς διατίμησης τοῦ ἄρτου, ὡς ἀσυμφόρου αὐτοῖς, διά διαταγῆς του πρὸς τὸν κ. Νομάρχην διαβιβάσθεισας και παρὰ τούτου εἰς τὸν κ. Ἀστυνομικὸν ἀνακοινώσας, ἐτροποποίησε τὴν άστυνομικὴν διατίμησιν ταύτην και ὤρισεν ὅπως ὁ ἄρτος πωλεῖται ένταῦθα κατὰ δύο λεπτὰ πλειότερον, ἥτοι ὁ μὲν τῆς πρώτης ποιότητος πρὸς παλαιὰ λεπτὰ 44, νέα 40, ὁ δὲ τῆς δευτέρας πρὸς λεπτὰ 34, νέα 30 και 14. Παρόμοιον συμβιβασμὸν ἠθέλαμεν εὐχηθεῖ και ἡμεῖς ἐάν ἐπρόκειτο νὰ ἱκανοποιήσῃ τους ἀρτοποιοὺς και ἐάν ὁ συμβιβασμὸς οὗτος προήρχετο ἐκ των ἀρμοδίων προσώπων και ὡς πόρισμα ἀκριβεστέρως ἐρεῦνης τοῦ πράγματος και τῆς ἀμειψιότησεως. Καὶ ἐάν μὲν οἱ ἀρτοποιοὶ θεωρήσωσιν ἑαυτοὺς ἱκανοποιουμένους διά τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου και συνεπῶς ἐπέβη ἀρμονία τις μεταξὺ αὐτῶν και των άρχῶν, θὰ τὸ ἴδωμεν λίαν προσεχῶς, οὐχ' ἤττον δέν δυνάμεθα νὰ παρελθῶμεν πρὸ τοῦ γεγονότος τῆς ὑπουργικῆς παρεμβάσεως χωρὶς νὰ παρατηρήσωμεν περὶ αὐτῆς ὅτι εἶναι ἀνάμιξις εἰς άλλότρια και ἀρχὴ καθιερούσα προηγούμενον ὀλεθριώτατον εἰς τὴν τοπικὴν διοίκησιν. Τὸ ὑπουργεῖον βεβαίως ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς τροποποιή-

σεως των πράξεων των νεωτέρων άρχῶν και ὁ πολίτης ὁ νομίζων ἑαυτὸν ἠδικημένον ἐκ τούτων δικαιούται νὰ προσφεύγῃ εἰς ἐκείνῳ οὐδὲ πρόκειται σημερον ἡ εξέτασις κατὰ πόσον τὸ σύστημα τοῦτο τῆς συγκοιτρώσεως συντελεῖ εἰς τὴν προαγωγὴν των κοινωτήτων και εἰς τὴν αὐτοδιοίκησιν αὐτῶν πρόκειται ἀπλῶς περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνασκήσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ Ἑπουργείου και των ὄρων τῆς ἐπιβολῆς του πρὸς τὰς ὑφισταμένας άρχάς. Φρονούμεν ὅτι αἱ τοπικαὶ ἡμῶν άρχαί, ὅ τε κ. Νομάρχης και ὁ κ. Ἀστυνομικὸς ἔχουσι δικαίον νὰ παραπονεθῶσι κατὰ τῆς ὑπουργικῆς παρεμβάσεως, εἰς ζήτημα καθαρῶς τοπικοῦ συμφέροντος, ὅπερ ἐπαρκῶς προστατεύουσι καταστατικαὶ νόμοι και καθεστικυαὶ άρχαί, δια νὰ μὴ ἦναι ἀνάγκη κανονισμοῦ και διευθετήσεως αὐτοῦ διοικητικῶς ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου. Ἐάν αἱ τοπικαὶ άρχαὶ ἐγένοντο κατὰ τινα τρόπον ὑποποτι έν τῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνεργείᾳ των, πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, ἔπρεπε νὰ διαταχθῆ ἀνάκρισις ἐναντίον των ἐάν τὸ ὑπουργεῖον ἀφ' ἐτέρου ἐγνωῦτι αὐταὶ ἐπλανῶντο περὶ τὴν ἐκτίμησιν των ὄρων τῆς ἀρτοποιικῆς βιομηχανίας και συνεπῶς περὶ τὴν οἰκίαν τιμὴν τοῦ ἄρτου, ἔδει νὰ τὰς διαφωτίσῃ περὶ τῆς πλάνης των δι' ἀσφαλῶν διδομένων και εἰς αὐτάς νὰ ἐπαφίσῃ τὴν τροποποίησιν των ἀποφασισθέντων. Παρεμβέσιον όμως τὸ ὑπουργεῖον αὐτοκράτορικῶς, ὡς εἰπέην, και κανονίζον ἀθεκράστως τὴν θέσιν των άρχῶν πρὸς τους διοικουμένους, χωρὶς ν' ἀποῦση κἂν αὐτῶν, οὐ μόνον δίδει ὑπονοίας περὶ πολλὰ, ἀλλὰ και καταβιάζει τὰς τοπικὰς άρχάς ἐκ τῆς ὑπολήψεως τοῦ κοινῶ.

— Τὴν προσεχῆ δευτέραν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου δέν δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Κωνστ. Δαβαρούκας, ἐπίσης και οἱ κ. κ. Κ. Δ. Κωνσταντινόπουλος και Κ. Γιαννάπουλος ὑπογραμματεῦς τοῦ ένταῦθα πρωτοδικείου ἐκεκα πένητος.

— Ἀνεχώρησεν κατ' αὐτὰ διά τὰ λουτρά Κυλλήνης ὁ ἐξ Αἰγύπτου κ. Βασίλειος Βάρσου και οἱ ἐκ Πατρῶν κ. Νικόλαος Καρανὸς Ἐξοδόχος, Μενέλαος Ἀργωνόπουλος, καπνέμπορος, και Ἰωάννης Καναλλόπουλος.

— Ὁ κ. W. G. Forster ἐπιθεωρητῆς τῆς εταιρίας «Eastern» και διευθυντῆς τοῦ ἐν Ζακύνθῳ ἀγγλικῶ τηλεγραφείου, διατρίβει ένταῦθα πρὸ ἡμερῶν ἵνα δυνάμει τῆς τελευταίας ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθείσης συμβάσεως, συστήσῃ και ένταῦθα τηλεγραφικὸν γραφεῖον τῆς ἄνω εταιρίας, και μέχρι τοῦδε διωργάνισε τὸ γραφεῖον πὸ ὁποῖον θὰ εἶναι εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα τοῦ ἐλλ. Τηλεγραφείου και ἠτοίμασε τὴν ἐναέρτιον γραμμὴν ἥτις φθάσει μέχρι τοῦ κτήματος Κρεμυδῆ πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος τῆς πόλεως. Ὁ κ. Φόρστερ ἀπέρχεται μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὅπως διοργανώσῃ και ἐν Κατακόλῳ ὁμοιον γραφεῖον και μετὰ ταῦτα θὰ ῥίψῃ τὸ καλώδιον ἀπὸ Πατρῶν μέχρι Ζακύνθου και Πατρῶν μέχρι Κορίνθου και ἐκεῖθεν μέχρι Πειραιῶς. Ἐλπίζεται ὅτι ἡ έργασία αὐτῆ θὰ συντελεσθῆ έντός 20 ἡμερῶν θὰ ἦτο δὲ ἤδη ἐν τῷ τελειοῦσθαι ἂν δέν ἐναυάγῃ ἐν ἐκ των ἀτραπλοίων τῆς εταιρίας ἐν Θήρῃ. Ἡ νέα αὐτῆ ὑπερβύχιος γραμμὴ πολλὰς θὰ παρέξῃ εὐκολίας εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ ὅποιον θὰ ἀνταποκρίνεται μεθ' ὀλίγων τῶν μερῶν τοῦ γνωστοῦ κόσμου εἰς διάστημα ὡρῶν ἔκαι οὐχὶ ἡμερῶν ὡς μέχρι τοῦδε ἐγένετο. Τὰ τηλεγραφικὰ τέλη θὰ εἶναι τὰ αὐτὰ ὡς και πρότερον εἰς τὸ ἔλλην. Τηλεγραφεῖον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Μαΐου 13.— Ὁ λεμβούχος Μήτσος Χαμόδης μεταγῶν περὶ τὸ μεσονύκτιον διά τῆς λέμβου του ἐπιβήτην τιὰ εἰς ἐν τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Γουδῆ, προσεκάλεσε τους ναῦτας νὰ παραλάβωσι τὰ σκευῆ, τούτων δὲ μὴ σπευσάντων ἀμέσως εἰς τὴν πρόσκλησίν του, ἀνῆλθε μεθ' ἑρμῆς λυσεώδους εἰς τὸ ἀτμόπλοιον και ἐτραυματίσας διά μαχαίριον τὸν πρῶτον ναῦτην, ὃν συνέντησε παρὰ τῇ κίβητι

καὶ ὅστις ὀνομάζεται Θεοφάνης Τσιλιβάκος, μετ' ὃ κατελθὼν εἰς τὴν λεμβόν, ἐξῆλθεν εἰς τὴν ξηράν. Ὁ τραυματισθεὶς ναύτης, ἐξελθὼν μετ' ἄλλων περὶ τὴν δευτέραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὠδηγήθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν κλητῶν εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ Καραῖσκου, ὅπου τῷ ἐχορηγήθησαν αἱ πρῶται βοήθειαι. Τὸ τραῦμα, παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ τραυματισσαντος, ἀπέβη ἀκίνδυνον. — Μαΐου 15. — Ὁ Ἄθ. Ταρλαμπᾶς εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τῆς ἐταιρίας α Καλλιωντῆς καὶ Λόντος, ὃ προσποιούμενος δὲ ὅτι ἤθελε ν' ἀγοράσῃ πρᾶγμα τι, ἐκλεψεν ἕ. μαχαίριον καὶ ἐτρέπη εἰς φυγὴν, ὅπου συλληφθεὶς ὑπὸ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν, γενομένης τῆς περαιτέρω καταδιώξεως καὶ λαβούσης τῆς ἐταιρίας τὸ κλαπὲν μαχαίριον. — Μαΐου 16. — Ὁ Θεόδωρος Ἀργυρόπουλος ἐτραυματίσθη διὰ ξύλου τὸν ὑπρέτην τοῦ Παναγ. Ζαφειρόπουλον, συλληφθεὶς δὲ πάραυτα ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν κλητῶν ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν. — Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ τέκτονες ἀδελφοὶ Καμπράκη συνεμλάκησαν μετὰ τῶν ἐμοτέχων τῶν Σπυρίδωνος Γρηγορίου καὶ Διονυσίου Πολυχρονόπουλου, κατὰ τὴν συμπλοκὴν δὲ ὁ τελευταῖος ἐπυροβόλησε κατὰ τῶν πρώτων ἀνευ ἀποτελέσματος, ἐτραυματίσθη δὲ ἑλαφρῶς διὰ σφυρίου ὁ Σπυρίδων Γρηγορίου. Συλληφθέντες ὅλοι ἀμέσως, ὠδηγήθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Δικασθέντες ἐνώπιον τοῦ πταισματοδικεῖου τῆς 14ῃ τρεχ. μηνός κατεδικάσθησαν εἰς πρόστιμον οἱ Ἰωάννης Καταπόδης, Παντελῆς Γκίκας, Ἄνδρ. Ἀλπουχωρίτης, Λαμπρινός Ἀντίοχος, Λουδοβίκος Κατάντζης, ἀμαζηλάται, διότι εἶχον τοποθετήσῃ τὰς ἀμάξιας τῶν εἰς ἀπηγορευμένον μέρος, Ἰωάν. Ἡλιόπουλος, Ἀνδρέας Κουτσικόπουλος, Σπύρος Γάτσος, Ἰωάννης Βαγενᾶς, Ἰωάννης Κονιανδριόπουλος, διότι εἶχον ἑστῆ ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων, Διον. Σπυλιωτόπουλος ἢ Γουρούνας, Γαβριὴλ Μιχαηλῆς, Νικόλ. Ἀγγελόπουλος, Γρηγόριος Δρακόπουλος, Χρῆστος Ἀναστασόπουλος, διότι εἶχον ἀνοικτὰ τὰ καφνεῖα ἢ ἐργαστήρια τῶν μετὰ τὴν ὀρισμένην ὥραν, Γεώργ. Κερασώτης, Ἀριστείδης Γιαννακόπουλος, Βασίλειος Καραμπέλας, Νικόλαος Καρελῆς διότι ἐπώλουν ἄρτον ὑπὲρ τὴν διατίμησιν, Ἀνδρέας Γκιουλέκας I. Καλαματιανός, Θεόδωρος Δραγανίκας Ἀριστοτέλης Μαλαπέτσας, Βασίλειος Γράτυνας, Κωνστ. Κοκοράκης, Δημήτριος Ξανθόπουλος διότι ἐπώλουν ἰχθὺς ὑπὲρ τὴν διατίμησιν καὶ ἐν μέρει ἐλλειπεῖς κατὰ τὸ ζύγισμα.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἀστυνομίας)

Ἄριθ. 2421

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Δῆμιάρχος Πατρέων

Πρὸς τοὺς κυρίους Ῥοντέλ, Οὐτέν Γάλλους ἀρχιμηχανικούς, Μ. Σάουροτ, Ἀνδρέαν Κόλλαν, Πάνον Κραβαριώτην, Ἀνδρέαν Γεωργιάδην, Λουκᾶν Διάλιον, Διονύσιον Στάμου, Ἀντώνιον Γαλανόπουλον, Ἀναστάσιον Κρεμμύδην καὶ Ἐπαμίν. Πετραλιάδην.

Ἀξιότιμοι Κύριοι.

Κατὰ τὸ ὀλιγοήμερον διάστημα καθ' ὃ ἀναπλήρω τὸν ἀπουσιάζοντα δῆμιάρχον, μεθ' ἧς μου παρετήρησα, ὅτι ὀλόκληρος ἡ πόλις μετὰ δυσφορίας αἰσθάνεται δι' ἀντικείμενον ζωτικώτατον δι' αὐτήν. Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἂν καὶ ἐδαπάνησε πλέον τοῦ ἑκατομυρίου δραχμῶν διὰ κατασκευὴν ὑδραγωγείου, ἂν καὶ τοῦ ὕδατος ὄντος ἀφθόνου καὶ ἐπαρκούντος διὰ πληθυσμὸν πλέον τῶν 100 χιλιάδων κατοίκων, ἐν τούτοις στερεῖται ὕδατος καὶ μάλιστα κατὰ τὰς ὥρας καθ' ἃς ἡ ἀνάγκη αὐτοῦ εἶναι μᾶλλον ἐπαίσθητη, ἥτοι ἀπὸ τῆς μεσημβρίας μέχρι τῆς 4 ὥρας μ. μ. ὅσω δὲ ὁ καύσων προχωρεῖ τόσον ἡ ἀνάγκη καθίσταται ἐπαίσθητοτέρα, ἀνεξαρτήτως δὲ τούτου συνοικίαι τινὲς στεροῦνται ἐντελῶς τοῦ εὐεργετήματος νὰ ἔχωσιν ὕδωρ.

Αἰτία τοῦ κακοῦ τούτου εἶναι πολλαὶ καὶ δὴ κακῆ καὶ ἄτακτος διανομή, ἢ κατάχρησις ἢ γενομένη εἰς τὸ νὰ χορηγηθῇ εἰς πολλοὺς ὕδωρ πλέον τοῦ δέοντος, κακὴ τοποθέτησις τῶν κρητῶν καὶ λοιπῶν.

Πιστεύοντες, κύριοι, ὅτι καὶ ὑμεῖς αἰσθάνεσθε τὰς ἐλλείψεις ταύτας καὶ ἐνδιαφέρεσθε ὑπὲρ τοῦ τόπου, καὶ προθέμενοι νὰ φέρωμεν ριζικὴν θεραπείαν ἐπὶ τῆς χρῆσεως καὶ διανομῆς τοῦ ὕδατος, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς νὰ συνέλθητε τὴν 4 ὥραν μ. μ. ἐν τῷ Δημαρχικῷ καταστήματι τὴν 13ην ἰσταμένου μηνός ε. ε. ὅπως σκεφθῶμεν ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἀντικειμένου καὶ θέσωμεν τὰς βᾶσεις σχεδίου ἐφαρμοσίμου διὰ τὴν διανομὴν τοῦ ὕδατος καὶ οὕτω μετὰ ὄριμον σκέψιν προβῶ νομίμως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ληφθησομένων μέτρων.

Ἐν Πάτραις τὴν 11 Μαΐου 1884.

Ὁ Δημαρχεὺς Α'. Πάρεδρος
ΑΛΕΞ. ΣΤΡΥΦΤΟΜΠΟΛΑΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τὴν εἰκοστὴν τοῦ μηνός τούτου, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 5 μ. μ. ἀρχοῦνται ἐν τῷ δημοσίῳ Γυμναστηρίῳ αἱ γενικαὶ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ Λου Γυμνασίου εἰς τὴν Γυμναστικὴν. Θέλουσι δ' ἐξετασθῆ τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν οἱ μαθηταὶ τῶν τάξεων Δης καὶ Γης οἱ δὲ τῆς Βας καὶ Λης τὴν 22αν τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέραν τρίτην, καὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ἡ εἴσοδος ἐλευθερά.

Ἐν Πάτραις τὴν 17 Μαΐου 1884.

(Ἐκ τοῦ Λου Γυμνασίου)

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΗΕΚ

δέχεται συνδρομητὰς εἰς τὸ κάλλιστον περιοδικὸν τοῦ συρμού

LA SAISON

- Ἔτησίᾳ συνδρομῇ τῆς ἀπλῆς ἐκδόσεως:
- » » διὰ τὰς Ἀθήνας δρ. 9
- » » διὰ τὰς Ἐπαρχίας » 11
- Ἔτησ. συνδρομῇ τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως
- » » διὰ τὰς Ἀθήνας δρ. 18
- » » διὰ τὰς Ἐπαρχίας » 22

ΟΙΝΟΣ ἄνευ ῥητίνης τριῶν ἐτῶν μέλας, ποιότητος καὶ γεύσεως ἐξαισίας, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Βορνῶ εὖ συνιστῶσι καὶ οἱ ἰατροὶ διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, πωλεῖται εἰς τὸ στενὸν τοῦ Κουλουμπῆ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τῶν ἀδελφῶν Κινοπούλων, ὡς καὶ εἰς τὸ ταλλίτερον οἶνωπωλεῖον τῶν ἀδελφ. Κολογεωργούλα ἀντικρὺ τῆς ἀγορᾶς πρὸς τὴν ὁδὸν Καλαβρύτων, πρὸς μίαν δραχμὴν παλ. ἐκάστη ὄκα.

Ἡ κ. ΠΡΑΞΙΘΕΑ ΜΑΡΑΤΟΥ ἀσκουθεῖσα ἐπὶ μακρὸν ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ καταστήματι τῆς κ. Ἐβρῆ καὶ συνεργασθεῖσα μετ' ἀρίστων τεχνιτηρῶν κατηρτίσθη ἐντελῶς εἰς τὴν κατασκευὴν γυναικείων πῖλων ἀπεκατεστάθη δ' ἐνταῦθα πλοῖον τοῦ φωτογραφείου τοῦ κ. Καληθωκᾶ καὶ δέχεται παραγγελίας παντὸς εἶδους πῖλων γυναικίῳ καὶ παιδικῶν ὑποσοχόμενη ἀρίστην ἐκτέλεσιν κατὰ τὰ νεώτερα πρότυπα καὶ δι' ὑλικῶν νεωτάτων Παρισινῶν ἄτινα ἐπρομηθεύθη ἤδη. Ἀναλαμβάνει καὶ τὴν κόμωσιν κυριῶν.

Τὸ γνωστὸν ἐνταῦθα Πλωπωλεῖον καὶ Κατάστημα νεωτερισμῶν

ΓΚΑΛΕΚΑ καὶ **ΣΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ** μαγίχου.

Ἐνδυμασία παιδῶν, Σακάκια ἀνδρικᾶ, Ἀνα-

ξηρίδες (ἐν αἷς καὶ διὰ τὴν χρῆσιν τῶν θαλασσίων λουτρῶν) Κάλτσαι, Ράβδοι, Λαιμοδέται, Καρφίτσαι, κλπ. κλπ. καὶ ἐν γένει παν ὅ,τι δύναται νὰ φαντασθῇ τις εἶδος νεωτερισμοῦ καὶ πολυτελείας ἐν πάσῃ ποικιλίᾳ καὶ ἰδιορρυθμίᾳ

ΑΝΕΠΙΣΚΕΤΑ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

καὶ πρὸς τὴν ποιότητα, στερεότητα καὶ τάξιμάς. Τὸ Κατάστημα τοῦτο ἀρκούντως ἤδη ἐνθαρρυνθὲν ἐκ τῆς γενναίας ὑποστηρίξεως τῆς πολυπληθοῦς πελατείας του, δικαίως δύναται νὰ συστηθῇ ὡς τὸ ἀναπτύξαν ἐν τῇ πόλει τῶν Πατρῶν τὴν ἀμιλλαν τῆς καλαισθησίας καὶ εὐθηνίας ὡς πρὸς ἅπαντα τὰ ἐν αὐτῷ πωλούμενα εἶδη, ὧν ἡ ποικιλία καὶ κομψότης δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ τὴν μᾶλλον ἰδιορρυθμὸν ἐκλογὴν τοῦ ἀγοραστοῦ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Νικολάου, οἰκία τῶν κληρονόμων Α. Τζέτζου ἐμπεριέχουσα δέκα πέντε δωμάτια, μαγειρεῖον, λουτήρα, πλυταρεῖον, καρβουναποθήκην κ.τ.λ, ἐπίσης καὶ τὸ ὑπ' αὐτὴν μαγαζεῖον μετὰ τοῦ γραφείου καὶ τῆς ὀπισθεν μεγάλης ἀποθήκης, ὀλόκληρος ἢ καὶ χωριστά. — Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ ἀπέναντι αὐτῆς κουρείον τοῦ κυρίου Ἰωάννου Στεριώτου.

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον « Ζάκυνθος », πρὸς εὐκολίαν τῶν βουλομένων νὰ κάμωσι χρῆσιν τῶν ἱαματικῶν τῆς Κυλλήνης λουτρῶν, θέλει κάμει ἐναρξίν ἀπὸ τῆς 16ης προσεχούσης Μαΐου τοῦ διὰ τὴν γραμμὴν ταύτην δρομολογίου του ὡς ἐξῆς.

Καθ' ἐκάστην ἐκτὸς τῆς τρίτης εἰς τὰς ὥρας 6 τὴν πρωτὰν θέλει ἀναχωρεῖ ἀπὸ Ζάκυνθον διὰ Λίντζι καὶ Κατάκωλον. Αὐθήμερον τὴν μεσημβρίαν ἐπιστρέφον ἐκ Κατάκωλου θὰ προσεγγίξῃ εἰς Λίντζι καὶ Ζάκυνθον, εἰς τρόπον ὥστε οἱ λουόμενοι θὰ ἐπιστρέψωσι τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς Ζάκυνθον.

Ναῦλοι ὄρισθησαν ὡς ἀκολουθεῖ.

- Ἀπὸ Ζάκυνθον εἰς Λίντζ Α'. θέσις δρ.ν. 3,00
- » » » Β'. » » 2,50
- » » » Γ'. » » 2,—
- Ἀπὸ Κατάκωλον εἰς Λίντζ Α'. θέσις δρ.ν. 4,50
- » » » Β'. » » 3,50
- » » » Γ'. » » 2,20

Καὶ τ' ἀνάπαλιν αἱ αὐταὶ τιμαί.

Χορηγοῦνται ἐπίσης καὶ εἰσιτήρια ἀνόδου καὶ ἐπανόδου εἰς τὰς ἐξῆς τιμάς.

- Ἀπὸ Ζάκυνθον εἰς Λίντζ Α'. θέσις δρ.ν. 5,00
- » » » Β'. » » 4,25
- » » » Γ'. » » 3,50

Τὰ εἰσιτήρια ἀνόδου καὶ ἐπανόδου ἰσχύουσι διὰ δύο ἡμέρας.

ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ « ΑΠΕΛΛΗΣ »

ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον συνέστησα ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν « Ἀγίου Νικολάου » ἀνωθεν τῆς Πιστωτικῆς Τράπεζης χρωματοπωλεῖον πλήρες, ἐν ᾧ εὐρυνται παντὸς εἶδους χρώματα, λινέλαιον τσιμέντο, βερνίκια, νεύτια καὶ λοιπὰ, ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Βυρῶνης καὶ ἐκλεκτῆς ποιότητος, ἄτινα πωλοῦνται λιανικῶς καὶ χονδρικῶς εἰς τιμάς λίαν συμφερούσας καὶ 25 0/0 ἐπὶ ἑλαττον τῶν εἰς τὰ ἄλλα χρωματοπωλεῖα ζητούμενων τιμῶν, διότι τὸ καταστημά μου εἶναι ἀπηλλαγμένον πολλῶν ἐξόδων. Ἀναδέχομαι καὶ ἀποστολὰς τῶν εἰδῶν τούτων εἰς τὰς ἐπαρχίας ἄτινα δύναμαι ν' ἀποστέλλω καὶ παρασκευασμένῳ πρὸς ἐργασίαν, κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν ἐκάστου παραγγελέως ἐπιθυμίαν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ δικηγόρος κ. Γ. Σουλιώτης εἰδοποιεῖ τοὺς πελάτας του ὅτι μετέφερε τὸ γραφεῖον του ἐν τῇ οἰκίᾳ Καλφαρέντζου παρὰ τῷ πρακτορείῳ τῆς Ἑλλ. ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας καὶ παρὰ τοῖς γραφείοις τῶν δικηγόρων Δ. Σταυροπούλου, Χ. Μαραγκοπούλου καὶ Δ. Βότση.